

TEKST: HANS KUILDER FOTOGRAFIE: RENÉ THEUNISSEN

OSSENAREN

ILSE BAKKER EN ROGIER ZEEBREGTS:

‘OSS MAG BEST
AMBITIEUZER ZIJN’

ILSE BAKKER KOMT OP 8 JUNI 1975 TER WERELD IN WAT DAN NOG HET SINT ANNA ZIEKENHUIS HEET. ZE IS DE OUDSTE VAN DE VIER KINDEREN BAKKER. HET GROOTSTE GEDEELTE VAN HAAR JEUGD WOONT ZE IN DE ANGORALAN IN DE WIJK USSEN. DAAROM GAAT ZE NAAR BASISCHOOLO DE KORENAER. DAARNA GAAT ILSE NAAR DE VINCENT VAN GOGH HAVO (TEGENWOORDIG HET MONDRIAAN COLLEGE) EN VERVOLGENS NAAR DE ACADEMIE VOOR JOURNALISTIEK EN VOORLICHTING IN TILBURG. ILSE WERKT ALS COMMUNICATIEADVISEUR BIJ SPRANGERS COMMUNICATIE. **ROGIER ZEEBREGTS** ZIET OP 18 OKTOBER 1982 HET LEVENSLICHT, OOK IN HET SINT ANNA ZIEKENHUIS. ROGIER IS DE ENE HELFT VAN EEN EENEIGE TWEELING. ZIJN BROER HEET MARC. DAARNAAST HEBBEN ROGIER EN MARC NOG EEN OUDERE ZUS, LANNEKE. ROGIER GROEIT OP IN DE HERMELIJNEDREEF. SAMEN MET ZIJN BROER EN VRIENDJES IS HIJ VAAK TE VINDEN IN DE GEFFENSE BOSSEN. HIJ GAAT NAAR NUTSSCHOOL HERTOGIN JOHANNA, DAARNA DOET ROGIER DE MAVO AAN HET MONDRIAAN EN VERVOLGENS EEN FOTO- EN VIDEO-OPLEIDING AAN HET KONING WILLEM I COLLEGE IN DEN BOSCH. ROGIER WERKT ALS INTERNETPROFESSIONAL BIJ ARTFORM IN BOEKEL. ILSE EN ROGIER WONEN SAMEN IN DE TEUGENAARSSTRAAT.

ILSE

Mijn eerste herinneringen aan Oss zijn de zondagen dat ik samen met de andere kleinkinderen bij opa en oma Bakker 'van het kleine huisje' in de Saturnusstraat op zolder tandartsje speelde. Ons gezin woonde tegenover een speeltuintje en daar was ik vaak te vinden. Samen met vriendjes speelde ik heel veel op straat. Dat was gemoedelijk en ik moest binnenkomen als het licht van de lantaarnpalen aanging. Het was de tijd van de blauw-gele rolschaatsen en ijsjes kopen bij de burens, die een diepvries in de schuur hadden staan. Ik ging naar de Korenaer. Dat was op een zeker moment de grootste basisschool van Nederland. En achter de school op het grasveld was elk jaar de Kindervakantieweek, met tenten bouwen en gevaarlijke heksen. Daar deden altijd een heleboel kinderen aan mee.

ROGIER

Mijn broer Marc en ik gingen met heel veel kinderen in de Geffense bossen spelen. We deden daar van alles, je kon er bijvoorbeeld goed hutten bouwen. Toen had je nog vrije toegang tot de Geffense plas. Het was altijd groot feest.

ILSE

En ik herinner me uit mijn jeugd nog de vijf dagen carnaval bij dansschool Hennesen, bij Station West. Ik was toen twaalf, dertien jaar. En natuurlijk de kermis. Ik kwam altijd wel een broer of een zus van mijn vader of moeder tegen en daar kreeg ik dan vijf gulden 'kermistraktement' van.

ROGIER

Ik hield in die tijd niet zo van carnaval. Ik was veel meer bezig met basketbal; ik ben in mijn jeugd ook zes jaar lid geweest van OBC. Ik ging echt voor het basketbal, want de club sprak me minder aan. Ik speelde ook veel met vrienden op het basketbalveldje bij Mavo Sint Jan.

ILSE

Ik ging vanuit school altijd naar de Lollipop. Er lagen dan bergen boekentassen in de hoek en je leerde er iedereen kennen. Later heeft mijn broer Bart in de Lollipop gewerkt en nu is het café van mijn zus Amber. Ik kom er nu dus nog zeker wekelijks. Het is mijn tweede huiskamer.

ROGIER

Tijdens mijn middelbareschooltijd was ik veel te vinden in de Kersenpit in de Schakel. Daarna ging ik naar To the point, naast 't Kaatje op de Oostwal. Samen met vrienden ging ik daar vrijdagmiddag en –avond naar toe. Later kozen we voor De Ontmoeting. Ik heb daar als discjockey ook gedraaid op donderdagavond. Ik draaide dan voornamelijk minder bekende housemuziek. Dat heeft nog altijd mijn voorkeur en ik wilde eigenlijk de Osse jeugd met deze muziek muzikaal opvoeden. Dat is me ook deels gelukt, gezien de aanhang die de muziekstijl die ik toen al draaide tegenwoordig heeft.

ILSE

In Oss is nu – ook op muzikaal gebied – meer te doen. Ik ga graag naar Muze Misse en ik vind de Groene Engel erg gezellig. De kleine kroegen horen wel te blijven en niet alles moet zich op de Eikenboomgaard concentreren. Ook de gemeente moet een meer positieve rol spelen, want de wil tot organiseren behoort te worden beloofd in plaats van telkens met de geluidsmeter ergens klaar te staan.

ROGIER

Er is meer aandacht voor cultuur zoals Gigadance. Dat is een echte aanwinst. De wijze waarop de binnenstad wordt aangepakt, is ook hoopgevend en trouwens nieuwbouwwijken, zoals Bergh Kwartier, zien er prima uit. Natuurlijk zijn er ook lelijke dingen, zoals Wehberg en V&D. Daar liggen gelukkig ook plannen voor. Oss was vroeger wel wat gemoedelijker: nu snauwen de mensen eerder, ze zijn meer intolerant. En waar ik me enorm aan heb gestoord, was de mars door Oss van die nationalisten. Dat de gemeente daar nu niks tegen kan doen.

ILSE

De Talentencampus is een goed voorbeeld van een mooie ontwikkeling. De Groene Engel mag zich van mij ook buiten de regio profileren. Het moet voor jongeren ook leuk zijn om hier naar een mbo-school te gaan. Dan blijven ze daarna ook langer hangen. De maat van Oss is voor mij precies goed. Ik ben echt verknocht aan Oss en ik ga hier ook nooit weg. Ik ga naar Amsterdam of naar een festival, maar ik kom ook graag weer terug. Ik merk het ook aan vrienden die een hele tijd in het westen hebben gewoond, maar met hun gezinnen weer terug zijn gekeerd naar Oss.

ROGIER

Ik geloof ook dat steeds meer mensen naar Oss komen, al heb ik heb niet het gevoel dat Oss bij mensen in Nederland zo geliefd is. Dat ontstaat pas als ze hier zijn geweest. Dan zijn ze vaak ineens veel positiever. Daarom mag Oss wat mij betreft best ambitieuzer zijn.

UITGESPROKEN

	Ilse	Rogier
Café	Lollipop	Lollipop
Restaurant	Eten bij Eli	Rooi Peper
Winkel	Partner	Station
Boek	<i>Een keukenmeidenroman</i>	<i>Het zijn net mensen</i>
Film	<i>Requiem for a dream</i>	<i>Into the wild</i>
Land	Indonesië	Thailand
Stad	Barcelona	New York
Leukste plekje	Tuin	Slaapkamer
Grootste ergernis	Intolerantie	Verrechtsing van Nederland
Mooiste herinnering	Eerste Lowlands in 1995	Samenwonen met Ilse
Grootste Ossenaar	Ons pap	Jan Marijnissen